

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/2177

z dnia 18 grudnia 2019 r.

zmieniająca dyrektywę 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II), dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1 i art. 62,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono ramy prawne dla dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz zawarto wymóg posiadania przez dostawców usług w zakresie udostępniania informacji posttransakcyjnych zezwolenia jako zatwierdzony podmiot publikujący (zwany dalej „APA”). Ponadto dostawca informacji skonsolidowanych (zwany dalej „CTP”) jest zobowiązany do oferowania skonsolidowanych danych transakcyjnych dotyczących wszystkich transakcji zarówno na instrumentach kapitałowych, jak i na instrumentach innych niż kapitałowe w całej Unii, zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE. Ponadto dyrektywą 2014/65/UE sformalizowano kanały zgłaszania transakcji właściwym organom poprzez zobowiązanie osoby trzeciej, która zgłasza transakcje w imieniu firm inwestycyjnych, do posiadania zezwolenia jako zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy (zwany dalej „ARM”).
- (2) Jakość danych transakcyjnych oraz przetwarzania i dostarczania takich danych, w tym transgranicznego przetwarzania i dostarczania danych, ma ogromne znaczenie dla osiągnięcia głównego celu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ⁽⁵⁾, jakim jest zwiększenie przejrzystości rynków finansowych. Dzięki dokładnym danym transakcyjnym użytkownicy uzyskują ogólny obraz działalności handlowej na wszystkich unijnych rynkach finansowych, a właściwe organy – dokładne i wszechstronne informacje dotyczące interesujących je transakcji. Z uwagi na transgraniczny wymiar przetwarzania danych, korzyści płynące ze skupienia w jednym ręku uprawnień dotyczących danych, w tym potencjalne korzyści skali, a także na negatywny wpływ ewentualnych rozbieżności w praktykach nadzorczych zarówno na jakość danych transakcyjnych, jak i na zadania dostawców usług w zakresie udostępniania informacji, należy przenieść

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 18.7.2018, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 227 z 28.6.2018, s. 63.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2019 r.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

z właściwych organów na Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽⁶⁾ (ESMA), uprawnienia do udzielania zezwoleń dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji oraz do nadzoru nad nimi, a także uprawnienia związane z gromadzeniem danych inne niż odnoszące się do ARM lub APA, którzy korzystają z odstępowania na mocy rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

- (3) Aby dokonać spójnego przeniesienia takich uprawnień, należy uchylić przepisy dotyczące wymogów operacyjnych dla dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz uprawnień właściwych organów w odniesieniu do dostawców takich usług określonych w dyrektywie 2014/65/UE, oraz wprowadzić te przepisy do rozporządzenia (UE) nr 600/2014.
- (4) Przeniesienie na ESMA uprawnień do udzielania zezwoleń dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji oraz do nadzoru nad nimi, innych niż odnoszących się do APA lub ARM, którzy korzystają z odstępowania na mocy rozporządzenia (UE) nr 600/2014, jest spójne z zadaniami ESMA. Dokładniej rzecz ujmując, przeniesienie uprawnień związanych z gromadzeniem danych, udzielaniem zezwoleń i nadzorem z właściwych organów na ESMA ma zasadnicze znaczenie dla innych zadań wykonywanych przez ESMA na podstawie rozporządzenia (UE) nr 600/2014, takich jak monitorowanie rynku, uprawnienia do tymczasowej interwencji i do zarządzania pozycjami, oraz zapewnia spójne przestrzeganie wymogów przejrzystości przed- i posttransakcyjnej.
- (5) W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽⁷⁾ przewidziano, że zgodnie z opartą na ocenie ryzyka koncepcją kapitałowego wymogu wypłacalności, w szczególnych okolicznościach możliwe jest, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji oraz grupy ubezpieczeniowe i reasekuracyjne do obliczania tego wymogu stosowały modele wewnętrzne, a nie standardową formułę.
- (6) W dyrektywie 2009/138/WE przewidziano, że korekta z tytułu zmienności obejmuje komponent dotyczący danego państwa. W celu zapewnienia, by komponent ten skutecznie łagodził skutki nadmiernych spreadów obligacji w danym państwie, w celu jego uruchomienia należy ustanowić odpowiedni próg spreadu dla tego państwa skorygowanego o ryzyko.
- (7) Z uwagi na wzmożoną transgraniczną działalność ubezpieczeniową konieczne jest wzmocnienie jednolitego stosowania prawa Unii w przypadkach transgranicznej działalności ubezpieczeniowej, zwłaszcza na wczesnym etapie. W tym celu należy usprawnić wymianę informacji i współpracę między organami nadzoru a Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽⁸⁾ (EIOPA). W szczególności należy wprowadzić wymogi dotyczące powiadamiania w przypadku znaczącego zakresu transgranicznej działalności ubezpieczeniowej lub sytuacji kryzysowej, jak również warunki ustanawiania platform do współpracy, gdy planowana transgraniczna działalność ubezpieczeniowa jest znacząca. Znaczenie transgranicznej działalności ubezpieczeniowej należy oceniać w oparciu o wielkość rocznej składki przypisanej brutto pobieranej w przyjmującym państwie członkowskim w porównaniu z łączną kwotą rocznych składek przypisanych brutto danego zakładu ubezpieczeń, w oparciu o wpływ na ochronę ubezpieczających w przyjmującym państwie członkowskim i – w oparciu o wpływ danego oddziału lub działalności odnośnego zakładu ubezpieczeń na rynek przyjmującego państwa członkowskiego – pod kątem swobody świadczenia usług. Platformy do współpracy są skutecznym narzędziem zapewniania silniejszej i terminowej współpracy między organami nadzoru, a co za tym idzie – zwiększenia ochrony konsumentów. Podejmowanie decyzji w zakresie udzielania zezwoleń, nadzoru i egzekwowania należy jednak do kompetencji organu nadzoru państwa członkowskiego siedziby i w nich pozostanie.
- (8) W przypadku gdy transgraniczna działalność ubezpieczeniowa jest znacząca w odniesieniu do rynku przyjmującego państwa członkowskiego i wymaga ścisłej współpracy między organami nadzoru państwa członkowskiego siedziby i przyjmującego państwa członkowskiego, zwłaszcza gdy istnieje ryzyko, że ubezpieczyciel może się znaleźć w trudnej sytuacji finansowej ze szkodą dla ubezpieczających i osób trzecich, EIOPA powinna ustanowić platformy współpracy i je koordynować.
- (9) Aby uwzględnić zastąpienie Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (CEIOPS) przez EIOPA, w dyrektywie 2009/138/WE należy skreślić odniesienia do CEIOPS.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

- (10) W związku ze zmianami w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽⁹⁾ Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego), ustanowiony tym rozporządzeniem (EUNB), będzie odgrywał nową rolę w zakresie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, a tym samym trzeba będzie wprowadzić stosowne zmiany w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 ⁽¹⁰⁾.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2009/138/WE, 2014/65/UE i (UE) 2015/849,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2014/65/UE

W dyrektywie 2014/65/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do firm inwestycyjnych, operatorów rynku, oraz firm z państw trzecich świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzących działalność inwestycyjną poprzez utworzenie oddziału w Unii.”;

- b) w ust. 2 uchyla się lit. d);

- 2) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 36 i 37 otrzymują brzmienie:

„36) »organ zarządzający« oznacza organ lub organy firmy inwestycyjnej, operatora rynku lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 36a rozporządzenia (UE) nr 600/2014, wyznaczone zgodnie z prawem krajowym, które są uprawnione do formułowania strategii danego podmiotu, jego celów i ogólnego kierunku jego działalności oraz które nadzorują i monitorują proces podejmowania decyzji w zakresie zarządzania i obejmują osoby, które faktycznie kierują działalnością podmiotu.

W przypadku gdy w niniejszej dyrektywie zawarte są odniesienia do organu zarządzającego, a zgodnie z prawem krajowym funkcja zarządcza i funkcja nadzorcza organu zarządzającego są przypisane różnym organom lub różnym członkom jednego organu, państwa członkowskie wskazują organy odpowiedzialne lub członków organu zarządzającego odpowiedzialnych zgodnie z przepisami krajowymi, chyba że w niniejszej dyrektywie określono inaczej;

37) »kadra kierownicza wyższego szczebla« oznacza osoby fizyczne, które sprawują funkcje wykonawcze w firmie inwestycyjnej, w operatorze rynku lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, zdefiniowanym w art. 2 ust. 1 pkt 36a rozporządzenia (UE) nr 600/2014, i które są odpowiedzialne za bieżące zarządzanie danym podmiotem i składają z niego sprawozdania organowi zarządzającemu, w tym za realizację polityki w zakresie dystrybucji usług i produktów na rzecz klientów przez firmę i jej pracowników.”;

- b) uchyla się pkt 52, 53, 54, pkt 55 lit. c) i pkt 63;

- 3) w art. 22 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy – gdy są one odpowiedzialne za udzielanie zezwoleń na działalność jako zatwierdzony podmiot publikujący (APA), zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 34 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 wraz z odstępstwem, zgodnie z art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia, lub jako zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy (ARM), zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 36 tego rozporządzenia, wraz z odstępstwem zgodnie z art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia, i za jej nadzorowanie – monitorowały działalność APA lub ARM w celu dokonania oceny jej zgodności z warunkami prowadzenia działalności określonymi w tym rozporządzeniu. Państwa członkowskie zapewniają, by wprowadzono odpowiednie środki umożliwiające właściwym organom uzyskanie informacji niezbędnych do dokonania oceny wypełniania przez APA i ARM tych obowiązków.”;

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

- 4) uchyla się tytuł V;
- 5) w art. 70 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w lit. a) uchyla się ppkt (xxxvii)–(xxxx);
- (ii) w lit. b) dodaje się podpunkt w brzmieniu:
- „(xxa) art. 27f ust. 1, 2 i 3, art. 27g ust. 1–5 i art. 27i ust. 1–4, jeżeli APA lub ARM jest objęty odstępstwem zgodnie z art. 2 ust. 3;”;
- b) ust. 4 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:
- „a) art. 5, art. 6 ust. 2, art. 34, 35, 39 lub 44 niniejszej dyrektywy; lub
- b) art. 7 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 lub art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia oraz, jeżeli APA lub ARM jest objęty odstępstwem zgodnie z art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia, art. 27b tego rozporządzenia.”;
- c) ust. 6 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) w przypadku firmy inwestycyjnej, operatora rynku uprawnionego do prowadzenia MTF lub OTF, lub rynku regulowanego, cofnięcie lub zawieszenie udzielonego instytucji zezwolenia zgodnie z art. 8 i 43 niniejszej dyrektywy oraz, jeżeli APA lub ARM jest objęty odstępstwem zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, cofnięcie lub zawieszenia zezwolenia zgodnie z art. 27e tego rozporządzenia;”;
- 6) art. 71 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. W przypadku gdy opublikowana kara administracyjna lub sankcja karna dotyczy firmy inwestycyjnej, operatora rynku, instytucji kredytowej w związku z usługami inwestycyjnymi i działalnością inwestycyjną lub usługami dodatkowymi lub oddziałów firm z państw trzecich uprawnionych zgodnie z niniejszą dyrektywą, lub APA lub ARM upoważnionego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 600/2014, który jest objęty odstępstwem zgodnie z art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia, EUNGI PW dodaje wzmiankę do opublikowanej kary w odpowiednim rejestrze.”;
- 7) art. 77 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „Państwa członkowskie zapewniają co najmniej, aby każda osoba uprawniona w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), wykonująca w firmie inwestycyjnej, na rynku regulowanym, lub w APA lub ARM upoważnionym zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 600/2014, który jest objęty odstępstwem zgodnie z art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia, zadanie opisane w art. 34 dyrektywy 2013/34/UE lub art. 73 dyrektywy 2009/65/WE, lub jakiegokolwiek inne zadanie przewidziane prawem, miała obowiązek niezwłocznego zgłaszania właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji dotyczących tego przedsiębiorstwa, o których dowiedziała się w trakcie wykonywania swoich zadań i które mogą:
- (*) Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).”;
- 8) w art. 89 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 1 pkt 2 akapit drugi, art. 4 ust. 2, art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 13, art. 25 ust. 8, art. 27 ust. 9, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 58 ust. 6 i art. 79 ust. 8, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 2 lipca 2014 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 1 pkt 2 akapit drugi, art. 4 ust. 2, art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 13, art. 25 ust. 8, art. 27 ust. 9, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 58 ust. 6 i art. 79 ust. 8, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 1 pkt 2 akapit drugi, art. 4 ust. 2, art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 13, art. 25 ust. 8, art. 27 ust. 9, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 58 ust. 6 lub art. 79 ust. 8 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

9) w art. 90 uchyla się ust. 2 i 3;

10) art. 93 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 3 stycznia 2018 r.”;

11) w załączniku I uchyla się sekcję D.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2009/138/WE

W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 77d ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Dla każdego odpowiedniego państwa korektę z tytułu zmienności do stóp procentowych wolnych od ryzyka, o której mowa w ust. 3, odnoszącą się do waluty tego państwa zwiększa się przed zastosowaniem współczynnika 65 % o różnicę między spreadem dla tego państwa skorygowanym o ryzyko a podwójną wartością spreadu dla tej waluty skorygowanego o ryzyko, ilekroć różnica ta jest wartością dodatnią, a spread dla tego państwa skorygowany o ryzyko jest wyższy niż 85 punktów bazowych.”;

2) w art. 112 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Organy nadzoru informują EIOPA zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 o wszelkich wnioskach o stosowanie lub zmianę modelu wewnętrznego. Na wniosek jednego lub kilku zainteresowanych organów nadzoru EIOPA może udzielić pomocy technicznej, na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, organowi lub organom nadzoru, które zwróciły się o pomoc, w odniesieniu do decyzji w sprawie wniosku”;

3) w tytule I rozdział VIII dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja 2A

Powiadamianie i platformy współpracy

Artykuł 152a

Powiadamianie

1. Jeżeli organ nadzoru państwa członkowskiego siedziby zamierza wydać zezwolenie dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, którego plan działalności wskazuje, że część jego działalności będzie prowadzona w oparciu o swobodę świadczenia usług lub swobodę przedsiębiorczości w innym państwie członkowskim, oraz jeżeli ten plan działalności wskazuje również, że działalność ta mogłaby być istotna w odniesieniu do rynku przyjmującego państwa członkowskiego, organ nadzoru państwa członkowskiego siedziby powiadamia o tym EIOPA i organ nadzoru właściwego przyjmującego państwa członkowskiego.

2. Organ nadzoru państwa członkowskiego siedziby, oprócz powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, powiadamia również EIOPA i organ nadzoru właściwego przyjmującego państwa członkowskiego, w przypadku gdy stwierdził pogarszające się warunki finansowe lub inne pojawiające się ryzyka wynikające z działalności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji prowadzonej w oparciu o swobodę świadczenia usług lub swobodę przedsiębiorczości i które mogą mieć skutki transgraniczne. Organ nadzoru przyjmującego państwa członkowskiego może również powiadomić organ nadzoru właściwego państwa członkowskiego siedziby, w przypadku gdy ma poważne i uzasadnione obawy w odniesieniu do ochrony konsumentów. Organy nadzoru mogą skierować sprawę do EIOPA i zwrócić się o jej pomoc, w przypadku gdy nie uda się wypracować żadnego rozwiązania dwustronnego.

3. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić właściwą ocenę.

4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, pozostają bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych organów nadzoru państwa członkowskiego siedziby i przyjmującego państwa członkowskiego określonych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 152b

Platformy współpracy

1. EIOPA może, w razie uzasadnionych obaw dotyczących negatywnych skutków dla ubezpieczających, z własnej inicjatywy lub na wniosek jednego lub kilku właściwych organów nadzoru, ustanowić i koordynować platformę współpracy celem wzmocnienia wymiany informacji i poprawy współpracy pomiędzy właściwymi organami nadzoru jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji prowadzi lub zamierza prowadzić działalność w oparciu o swobodę świadczenia usług lub swobodę przedsiębiorczości, oraz jeżeli:

- a) działalność taka jest istotna w odniesieniu do rynku przyjmującego państwa członkowskiego;
- b) organ nadzoru państwa członkowskiego siedziby dokonał powiadomienia na mocy art. 152a ust. 2 dotyczącego pogarszających się warunków finansowych lub innych pojawiających się ryzyk; lub
- c) sprawa została skierowana do EIOPA zgodnie z art. 152a ust. 2.

2. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla prawa właściwych organów nadzoru do ustanowienia platformy współpracy, jeżeli wszystkie te organy zgadzają się na jej ustanowienie.

3. Ustanowienie platformy współpracy na podstawie ust. 1 i 2 pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych organów nadzoru państwa członkowskiego siedziby i przyjmującego państwa członkowskiego określonych w niniejszej dyrektywie.

4. Bez uszczerbku dla art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 na wniosek EIOPA właściwe organy nadzoru udzielają na czas wszystkich niezbędnych informacji, aby umożliwić właściwe funkcjonowanie platformy współpracy.”;

4) w art. 231 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Organ sprawujący nadzór nad grupą bezzwłocznie informuje o otrzymaniu wniosku pozostałych członków kolegium organów nadzoru, w tym EIOPA, i niezwłocznie przekazuje kompletny wniosek wraz z dokumentacją złożoną przez zakład tym członkom. Na wniosek jednego lub kilku zainteresowanych organów nadzoru EIOPA może udzielić pomocy technicznej, na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, organowi lub organom nadzoru, które zwróciły się o pomoc, w odniesieniu do decyzji w sprawie wniosku.”;

- b) ust. 3 akapit trzeci zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy EIOPA nie wyda decyzji, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, ostateczną decyzję wydaje organ sprawujący nadzór nad grupą.”;

5) art. 237 ust. 3 akapit trzeci zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy EIOPA nie wyda decyzji, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, ostateczną decyzję wydaje organ sprawujący nadzór nad grupą.”;

6) w art. 248 ust. 4 uchyla się akapit trzeci.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie (UE) 2015/849

W dyrektywie (UE) 2015/849 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja udostępnia sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, państwom członkowskim i podmiotom zobowiązanym, aby pomóc im w identyfikowaniu i zrozumieniu ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, zarządzaniu tym ryzykiem i ograniczaniu go, oraz aby pozwolić innym zainteresowanym podmiotom, w tym ustawodawcom krajowym, Parlamentowi Europejskiemu, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego), ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (*) (EUNB), oraz przedstawicielom jednostek analityki finansowej UE, lepiej zrozumieć to ryzyko. Sprawozdanie to podaje się do publicznej wiadomości nie później niż sześć miesięcy po udostępnieniu go państwom członkowskim, z wyjątkiem tych elementów sprawozdania, które zawierają informacje niejawne.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).”;

b) ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Następnie EUNB wydaje opinię co dwa lata.”;

2) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Nazwę wyznaczonego organu lub opis mechanizmu przekazuje się Komisji, EUNB oraz innym państwom członkowskim.”;

b) ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie udostępniają wyniki swoich ocen ryzyka, łącznie z ich aktualizacjami, Komisji, EUNB oraz pozostałym państwom członkowskim.”;

3) art. 17 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 26 czerwca 2017 r. europejskie urzędy nadzoru wydają wytyczne, skierowane do właściwych organów i instytucji kredytowych i finansowych, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące czynników ryzyka, które należy uwzględnić, oraz środków, które należy podjąć, w sytuacjach, w których właściwe są uproszczone środki należytej staranności wobec klienta. Od dnia 1 stycznia 2020 r. EUNB wydaje, w stosownych przypadkach, takie wytyczne”;

4) art. 18 ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„4. Do dnia 26 czerwca 2017 r. europejskie urzędy nadzoru wydają wytyczne, skierowane do właściwych organów i instytucji kredytowych i finansowych, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące czynników ryzyka, które należy uwzględnić, oraz środków, które należy podjąć, w sytuacjach, w których właściwe są wzmocnione środki należytej staranności wobec klienta. Od dnia 1 stycznia 2020 r. EUNB wydaje, w stosownych przypadkach, takie wytyczne”;

5) art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszej dyrektywy stosuje się rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (*) oraz (UE) 2018/1725 (**).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).”;

6) w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie i EUNB informują się wzajemnie o przypadkach, w których prawo państwa trzeciego nie pozwala na wdrożenie strategii i procedur wymaganych na mocy ust. 1. W takich przypadkach można podjąć skoordynowane działania w celu znalezienia rozwiązania. W ocenie tego, które państwa trzecie nie pozwalają wdrożyć strategii i procedur wymaganych na mocy ust. 1, państwa członkowskie i EUNB biorą pod uwagę wszelkie ograniczenia prawne mogące stać na przeszkodzie prawidłowemu wdrożeniu tych strategii i procedur, w tym obowiązek zachowania tajemnicy, ochronę danych i inne ograniczenia utrudniające wymianę informacji, jakie mogą mieć znaczenie w tym zakresie.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających rodzaje dodatkowych środków, o których mowa w ust. 5, oraz minimalny zakres działań, które powinny podjąć instytucje kredytowe i finansowe, jeżeli prawo danego państwa trzeciego nie pozwala na wdrożenie środków wymaganych na mocy ust. 1 i 3.

EUNB przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 26 grudnia 2016 r.”;

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kryteriów ustalania okoliczności, w których stosowne jest wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego zgodnie z ust. 9, oraz funkcji, jakie powinny pełnić centralne punkty kontaktowe.

EUNB przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 26 czerwca 2017 r.”;

7) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1a akapit drugi zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Organy nadzoru finansowego państw członkowskich służą również za punkt kontaktowy dla EUNB.”;

b) ust. 10 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„10. Do dnia 26 czerwca 2017 r. europejskie urzędy nadzoru wydają wytyczne, skierowane do właściwych organów, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące cech podejścia do nadzoru z uwzględnieniem ryzyka oraz kroków, jakie należy podjąć przy prowadzeniu nadzoru z uwzględnieniem ryzyka. Od dnia 1 stycznia 2020 r. EUNB wydaje, w stosownych przypadkach, takie wytyczne.”;

8) w rozdziale VI sekcja 3 podsekcja II tytuł otrzymuje brzmienie:

„Współpraca z EUNB”;

9) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 50

Właściwe organy przekazują EUNB wszelkie informacje niezbędne do wykonywania przez niego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.”;

10) w art. 62 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, by ich właściwe organy informowały EUNB o wszelkich karach i środkach administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 58 i 59 na instytucje kredytowe i finansowe, w tym o wszelkich odwołaniach w związku z takim nałożeniem i o wyniku tych odwołań.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. EUNB prowadzi stronę internetową zawierającą linki do publikacji każdego właściwego organu na temat kar i środków administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 60 na instytucje kredytowe i finansowe, i wskazuje okres, przez jaki każde państwo członkowskie upublicznia informacje na temat kar i środków administracyjnych.”.

Artykuł 4**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 30 czerwca 2021 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.
2. Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2 pkt 1 niniejszej dyrektywy do dnia 30 czerwca 2020 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.
3. Państwa członkowskie stosują przepisy w odniesieniu do art. 1 od dnia 1 stycznia 2022 r., a w odniesieniu do art. 2 i 3 od dnia 30 czerwca 2021 r. Państwa członkowskie rozpoczynają stosowanie przepisów w odniesieniu do art. 2 pkt 1 do dnia 1 lipca 2020 r.
4. Przepisy, o których mowa w ust. 1 i 2, przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

Artykuł 5**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 18 grudnia 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D. M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
T. TUPPURAINEN
Przewodniczący
